

سامانه‌ای برای سنجش نت

به نظر می‌باید خونمون رو عوض کنم و راه دیگه‌ای هم نیست.»

این حکایتی است که گاهی برای همه مردم و به‌ویژه برای من و شما که سروکارمان بیشتر با اینترنت است، رخ داده و کلافه و عصبانی شده‌ایم؛ اما ای کاش می‌دانستیم مقصر کیست؟ ای کاش می‌دانستیم با تغییر اپراتور یا شرکت خدمات‌دهنده این مشکل برطرف می‌شود تا لازم نباشد خانه خود را عوض کنیم؟ خب از کجا بفهمیم کدام اپراتور و کجا پوششش بهتری دارد و کدام اپراتور در محل زندگی یا کار ما خدمات بهتری می‌دهد و قیمت مناسب‌تری هم دارد؟ این خلا بزرگی است که ما نمی‌توانیم به چنین اطلاعاتی دسترسی داشته باشیم و سامانه‌ای در دسترس نیست که این اطلاعات را به‌راحتی در اختیارمان قرار دهد و کاربر را در تصمیم‌گیری مخیر کند. بعید می‌دانم در هیچ‌جای دنیا چنین سامانه‌ای باشد.

رعایت حقوق شهروندی و شفافیت ایجاد می‌کند برای این خلا فکری بکنیم. قطعاً ایجاد چنین سامانه‌ای که سنجش کیفیت و سرعت و تعرفه اپراتورها و خدمات‌دهندگان اینترنت را براساس مکان جغرافیایی نشان دهد و امکان مقایسه خدمات و حتی ثبت پیشنهاد یا شکایت را در دل خودش داشته باشد، احترام به مردمی است که زیر چتر پوشش تلفن همراه و شبکه سراسری اینترنت قرار دارند. شاید چنین سامانه‌ای ساده به نظر برسد، اما یک کار اساسی و ارزشمند فنی در رعایت حقوق شهروندی، ایجاد شفافیت و رعایت حق‌الناس است.

رومناهی وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات از سامانه ابتکاری و کم‌نظیر «نت‌سنج» که با تلاش دوساله کارشناسان سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی وزارت ارتباطات در سراسر کشور راه‌اندازی شده، همان سامانه‌ای است که آن خلا بزرگ بی‌اطعی ما از خدمات شبکه را برطرف می‌کند.

«نت‌سنج» را نباید با هزاران سامانه خدمات‌دهنده دیگر مقایسه کرد. نت‌سنج با پشتوانه شش هزار سنسور در سراسر کشور، بازخوردهای سامانه ثبت نظرات و شکایت‌های مردمی ۱۹۵ و ارزیابی‌های فنی دوره‌ای با کمترین خطا، ما را از کیفیت، سرعت و تعرفه اپراتورمان در هر محل آگاه و ما را به انتخاب بهترین و کیفی‌ترین خدمات و اپراتور مورد نظر یا ارائه‌دهنده خدمات اینترنتی مخیر می‌کند.

با نت‌سنج سنجش کیفیت خدمات اپراتورها از انحصار درمی‌آید و همه کاربران به‌راحتی می‌توانند کیفیت خدمات، سرعت و تعرفه همه اپراتورها را در محل کار یا زندگی‌شان مقایسه و انتخاب کنند و این یعنی گام بلند دیگری برای ایجاد شفافیت و رعایت حق‌الناس.

•**رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت ارتباطات**

کانون وکلا مدنی بماند

۹. جامعه به کانون وکلای مستقل حامی حقوق بشر و شهروندی نیاز مبرم دارد. کانونی که بتوان آن‌قدر مستقل باشد که حتی در موارد نقض حق توسط نهادهای عمومی جانب حق شهروندان را پاس داشته و بدون لکنت و به طریق سازمان‌مند صدای حق دفاع مردم باشد. قوه قضائیه در مسیر تثبیت حکومت قانون به وکیل باصلابت و آزاده و شریف نیاز دارد. اگر فکر شود که این شان نیز مثل کارمندان قوه تحت نظام سلسله‌مراتبی هضم شود از توان‌مندی و اثربخشی کارکرد مستقل و مدنی کانون وکلا چیزی باقی نمی‌ماند.

۱۰. مسئولان و تصمیم‌گیران که دل در گرو حکومت قانون و صیانت از آزادی و حقوق شهروندی دارند، نمی‌توانند به تهدید و تضعیف کانون وکلا رضایت دهند. تبعات این روند ناصواب صدمه به حق دفاع به‌عنوان مهم‌ترین پشتیبان حقوق و آزادی‌های شهروندان است و خسارت آن برای همه مردم و خصوصاً قوه قضائیه توسعه‌مند و مستقل و استاندارد است. امید که مسئولان قوه قضا در تقویت نهاد وکالت مدنی مستقل مضایقه نکرده و فرصت انتخابات آزاد و منصفانه را ضمن احترام به لوازم حق انتخاب تأمین کنند.

این روزها افزایش لحظه‌ای قیمت‌ها به مجموعه مصائب پروژه نیمه‌کاره مسکن مهر پرن آفروده شده است. پروژه‌ای که قرار بود خانه‌ای برای افراد کم‌آمد جامعه فراهم کند، واحدهای آن با ارقامی معامله می‌شود که گاهی قشر متوسط هم قادر به خرید آن نیست. مسکن مهر پرنده که قرار بود در زمان اجرای پروژه حداکثر با پرداخت ۸۰ میلیون تومان که نیمی از آن هم به صورت وام بود، در اختیار افراد نیازمند خانه قرار گیرد، حالا در سایت دیوار و بنگاه‌های مستقر در منطقه به صورت هفته‌ای نرخ می‌خورد و قیمت واحدهای ۷۰ تا ۸۰ متری آن بین ۱۷۸ تا ۲۲۰ میلیون تومان -بدون درنظرگرفتن بدهی به بانک- متغیر است. ساختمان‌هایی که هیچ اتفاق خاصی در آنها رخ نداده است و زیرساخت‌های آن تغییری نداشته است، در یک هفته با میل صاحب خانه با بنگاه‌دار تغییر قیمت می‌دهد. دولت هم بر روند تغییر قیمت‌های این پروژه نظارتی ندارد. فعالان مسکن می‌گویند بخشی از افزایش قیمت‌ها به دلیل تغییر نرخ مواد اولیه به‌کاررفته در بخش مسکن است؛ اما تغییر هفته‌ای نرخ خانه قطعاً حاصل فعالیت سوداگرانی است که امتیاز مسکن مهر را به افراد نیازمند خانه می‌فروشند.

مسکن مهر پرنده که از آن طرح‌های پرخاشیه بود و فروش واحدهای آن به دلیل نبود زیرساخت‌هایی مثل آب، برق، راه، مسجد، مدرسه، سوپرمارکت و... زیر سؤال بود و همین دو سال قبل فازهای نیمه‌کاره پروژه محلی برای بازی فیلم‌هایی با موضوع سوریه بود. این روزها قیمت‌های غیرواقعی می‌خورد. با یک جست‌وجوی کوچک در سایت دیوار برای واحدهای مسکن مهر شهر پرنده که کیلومترها با تهران فاصله دارد و حالا حالاها باید منتظر خط مترو بماند، ارقامی را مشاهده می‌کنید که متعجب می‌شوید. خانه‌هایی که قرار بود با پرداخت حدود ۳۰ میلیون تومان نقد و بین ۳۰ تا ۴۰ میلیون تومان وام مردم را صاحب سربانه کند، هر هفته تغییر قیمت می‌دهند. برای هر واحد ۷۰ تا ۸۰متری در فازهای مختلف پرنده، بین ۱۷۸ تا ۲۲۰ میلیون تومان قیمت می‌گذارند و این در حالی است که تا توجه به آماده‌نبودن زیرساخت‌های این شهر، کمبود مدرسه و نبود خطوط حمل‌ونقل عمومی مناسب، افراد ساکن این شهر باید ارقام هنگفتی را برای رساندن بچه‌های خود به مدرسه پرداخت کنند و کودکان آنها برای درس‌خواندن باید مسافت‌های طولانی را در طول روز طی کنند.

تغییر قیمت‌ها بدون ایجاد زیرساخت

آن‌طور که متقاضیان خرید مسکن در شهر پرنده اعلام می‌کنند، تغییر هفتگی قیمت در پرنده برای واحدهای این مجموعه بین ۱۵ تا ۱۵ میلیون تومان است. خیلی

اقتصاد

«(شرق) از نوسانات هر هفته‌ای قیمت‌ها در پروژه نیمه‌کاره مسکن مهر گزارش می‌دهد

کورس دلالاتان در پرنده

نرخ‌ها برای واحدهایی است که دور از دسترس هستند و وضعیت زیرساختی مطلوبی ندارند.

متقاضیان خرید مسکن در پرنده عنوان می‌کنند، تغییر نرخ مسکن در این شهر بدون اینکه زیرساخت‌ها هیچ تغییری کرده باشد، رخ می‌دهد. بنگاه‌داران قیمت‌های قبلی را خط می‌زنند و قیمت جدید را جایگزین می‌کنند؛ ضمن آنکه به خریداران اعلام می‌کنند که اگر امروز اقدام به خرید مسکن نکنید، دلالت آن را می‌خرد و گران‌تر می‌فروشد.به گفته آنها، واحدهایی از مسکن مهر پرنده که سروسامان یافته‌اند و زیرساخت‌های کافی دارند، به ازای هر متر بین شش تا هفت میلیون تومان معامله می‌شوند.براساس اطلاعات دریافتی، خانه‌هایی که این روزها در پرنده معامله می‌شوند، یک سنج پند برگی دارند. خریدار باید وام خانه خریداری‌شده را به بین ۲۵ تا ۴۵ میلیون تومان است، پرداخت کند. در گام بعدی با تسویه وام می‌تواند سند تک‌برگی دریافت کند؛ ضمن آنکه هر وقت وزارت راه‌وشهرسازی اعلام کرد، باید پول زمین خانه‌ای را هم که خریداری کرده است، به قیمت روز پرداخت کند تا بدهی به عمران نداشته باشد. به‌این‌ترتیب خریداران مسکن مهر پرنده در صورت خرید یک واحد از این پروژه نیمه‌کاره، چاهی را خریداری می‌کنند که باید دائم در آن پول بریزند تا شاید روزی بدون دغدغه صاحب یک سربانه کوچک در نقطه‌ای دورافتاده باشند.

دلالت بازی، عامل تغییر قیمت

چه عاملی باعث می‌شود واحدهای یک پروژه نیمه‌کاره که نقص‌های اساسی مانند نبود آب و مشکل حمل‌ونقل دارد، هر هفته شاهد افزایش قیمت باشد؟ آیا دست‌هایی در کار است؟ ایرج رهبر، نایب‌رئیس انجمن انبوه‌سازان تهران، در گفت‌وگو با «شرق» بیان می‌کند: بخشی از تغییر قیمت‌ها ناشی از دلالت‌بازی است. خیلی

متقاضی در مسکن مهر پردیس ۴۰ تا ۴۵ میلیون تومان و در پرنده هم ۳۰ میلیون تومان بود که این ارقام دستخوش تغییر شد.رهبر می‌گوید: افرادی که امتیاز مسکن مهر را دریافت کرده بودند، امتیاز خود را به کسانی که واجد این شرایط نبودند و نتوانستند مسکن مهر خریداری کنند، فروختند. کسانی هم که نتوانسته بودند امتیاز مسکن مهر را دریافت کنند، پدیرفته‌اند که این امتیاز را گران‌تر خریداری کنند.

سود بیشتر برای اغنیا

محمدعلی پورشیزاری، عضو هیئت‌مدیره سندیکایی شرکت‌های ساختمانی نیز در گفت‌وگو با «شرق» درباره دلایل تغییر هر هفته‌ای قیمت در پرنده عنوان می‌کند، دلالت‌ها به‌طور قطع در آنجا همفکری کرده‌اند و می‌خواهند عده‌ای را بازی دهند. این یک مسئله شخصی است. چند نفر سرمایه‌دار آنجا مهاجرت کرده‌اند. دروغی می‌خرند و می‌فروشند و کسی که واقعی می‌خواهد خرید کند از قیمت آنها تبعیت می‌کند.

او ادامه می‌دهد: قیمت‌ها در استان تهران از یک محله به محله دیگر تا حدود پنج درصد تغییر می‌کند اما اینکه به‌طور ناگهانی در یک محله تغییر قیمت داشته قرار بود حداکثر ظرف دو تا سه سال این پروژه را تکمیل کند. زمانی که دولت دهم پروژه را تحویل دولت یازدهم داد، خیلی از واحدها مانده و تمام نشده بود. وقتی وارد دولت یازدهم شدیم هم دولت‌مردان اقبال خوبی برای تکمیل پروژه نشان ندادند.به گفته رهبر، آخوندی، وزیر راه‌وشهرسازی دولت یازدهم، اصلاً طرح مسکن مهر را قبول نداشت و خیلی جاها به عنوان «طرح مزخرف» از این مسئله نظارت کند. در این سوداگری‌ها، ضعفا ضرر می‌کنند و اغنیا سود بیشتری می‌برند. یک عده میلیاردری سود می‌کنند، دولت اگر دخالت کند، مشکل حل می‌شود البته دخالت دولت باید به این نحو باشد که بگیرد شود چرا این اتفاقات در منطقه پرنده رخ می‌دهد.

او تأکید می‌کند: مسکن یک مسئله بسیار مهم است و مسائل آن کمی قابل تأمل است. تغییر قیمت مواد اولیه روی قیمت مسکن تأثیرگذار است. وقتی بهای اترامور افزایش می‌یابد یا نرخ سیمان تغییر می‌کند، روی قیمت مسکن تأثیر می‌گذارد. دولت می‌تواند این قیمت‌ها را کنترل کند و مثلاً از مواد اولیه وارداتی، گمرکی کمتری بگیرد.عضو هیئت مدیره سندیکایی شرکت‌های ساختمانی یادآور می‌شود: البته اقدامات دولت باید مثل شرایط بعد از جنگ جهانی دوم باشد. طرح مارشال با کاری که ترکیه انجام داد باید در دستور کار قرار گیرد. با زور نمی‌توان قیمت‌ها را کنترل کرد بلکه باید کنترل‌ها در سطح اقتصاد داخلی انجام شود.او می‌گوید: مسکن مهر طرح درستی بود ولی از آن سوءاستفاده شد و به بدترین وضع اجرا شد. اصل طرح روی رگ کاغذ و در اتاق در بسته درست بود. طرح مارشال آلمان و طرح مسکن فرانسه هم همین بود. این طرح‌ها خوب اجرا شد و به نتیجه رسید اما طرح مسکن مهر را در ایران درست اجرا نکردند.

«شرق» از شکاف میان بودجه مصوب و عملکرد شرکت‌های دولتی گزارش می‌دهد

شرکت‌های دولتی در جاده خاکی

شرکت‌های دولتی بیش از ۷۰ درصد بودجه کل کشور را به خود اختصاص می‌دهد اما با وجود این سهم بالا کمتر در مجلس شورای اسلامی بررسی و رسیدگی می‌شود.اگرچه تصویب بودجه شرکت‌های دولتی از سوی مجلس به معنای تصویب اقلام حساب‌های جاری و حساب‌های سرمایه‌ای این شرکت‌ها است؛ ولی در عمل، به جزم اقلام مرتبط با منابع عمومی مانند سود سهام، مالیات، اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و اعتبارات هزینه‌ای، دیگر ارقام منابع و مصارف بررسی نمی‌شود. از مهم‌ترین دلایل این موضوع می‌توان به وقت‌گیربودن بررسی بودجه شرکت‌ها در فرصت اندک بررسی بودجه در مجلس، لزوم بررسی تخصصی شرکت‌های هر حوزه خاص، دسترس‌نداشتن به اطلاعات کافی و مبهم‌بودن الگوی مطلوب ورود مجلس به بودجه شرکت‌ها اشاره کرد.

شکاف بزرگ میان بودجه مصوب و عملکرد

در نتیجه این عوامل، بررسی بودجه شرکت‌های دولتی در مجلس شورای اسلامی همواره در حاشیه قرار داشته و این موضوع خود باعث تشدید نبود شفافیت در این حوزه شده است؛ به‌طوری‌که شکاف بزرگی بین بودجه مصوب و عملکرد شرکت‌های دولتی وجود دارد. علاوه‌براین مطابق ماده ۴ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت، شرکت‌های دولتی می‌توانند تا نیمه آبان هر سال، مشروط به ثابت نگه‌داشتن رقم سود سهام پرداختی به دولت و رقم مالیات و البته برخی شروط دیگر)، به اصلاح بودجه خود اقدام کنند. این موضوع انگیزه شرکت‌های دولتی را برای پیش‌بینی و اعلام دقیق ارقام بودجه کاهش داده است. علاوه‌براین برخی شرکت‌های سوده در زمان تدوین لایحه بودجه، انگیزه دارند تا با کم‌برآوردی درآمدهای خود سهم سود دولت را کم نشان دهند و پس از تصویب قانون بودجه و در طول سال اجرای بودجه که درآمدها بیش از ارقام قانون محقق شد، با افزایش هزینه‌های خود (بدون محدودیت قانونی) سهم سود دولت را به میزان بیشتری‌شده در قانون پرداخت کنند. اما پیشنهاد مرکز پژوهش‌های مجلس در برابر این فساد ساختاری در شرکت‌های دولتی، همان راهکاری است که دولت آن را پیش می‌برد: «خصوصی‌سازی هرچه بیشتر». درحالی‌که کارنامه عملیاتی این پیشنهاد را در سرنوشت شرکت‌ها و کارخانه‌های خصوصی شده دیدیم‌که جز ورشکستگی و اخراج گسترده نیروی کار کارآمدی بیشتر به دنبال نداشت.

بیشتر از درآمدها خرج می‌کنند

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در جدیدترین گزارش خود به بررسی بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت پرداخته است و برخی پیشنهادهای اصلاحی مرتبط با تبصره‌های شرکت‌های دولتی و قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی در لایحه بودجه ارائه شده است که در ادامه می‌خوانیم. در این گزارش آمده است: جمع کل منابع و مصارف شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت در لایحه بودجه سال آینده، ۱۶ درصد نسبت به قانون بودجه سال ۱۳۹۸ ارشد داشته است. با بررسی دقیق‌تر در بودجه شرکت‌ها، مشخص می‌شود رقم درآمد و هزینه شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی، حدود ۱۲۰ هزار میلیارد تومان و شرکت ملی گاز ایران حدود ۲۰ هزار میلیارد تومان در لایحه بودجه سال ۱۳۹۹، افزایش پیدا کرده است.بر این اساس، حدود ۲۰ درصد از افزایش درآمد و هزینه شرکت‌های دولتی در لایحه بودجه سال ۱۳۹۹ متعلق به دو شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی و ملی گاز است و افزایش درآمد و هزینه باقی شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت، حدود ۶۶ هزار میلیارد تومان (۳۰ درصد از مجموع افزایش درآمدها) است. در بررسی کلی بودجه شرکت‌های دولتی، می‌توان دریافت که شرکت‌های حوزه نفت، گاز و پالایش و پخش فراورده‌های نفتی، بیشترین سهم را از کل بودجه شرکت‌های دولتی دارند. شرکت ملی نفت حدود ۳۳ درصد و شرکت ملی پالایش و پخش حدود ۲۴ درصد و در مجموع ۵۷ درصد از کل منابع و

نقدینگی آذر از ۲۲۰۰ هزار میلیارد تومان عبور کرد

● طبق اعلام بانک مرکزی، نقدینگی آذرماه ۹۸ به ۲۲ هزار و ۶۲۳ هزار میلیارد ریال رسیده است.به گزارش تسنیم، بانک مرکزی با انتشار گزیده آمارهای اقتصادی در آذرماه سال جاری، حجم نقدینگی را ۲۲ هزار و ۶۲۳ هزار میلیارد ریال اعلام کرد که نسبت به اسفندماه سال گذشته ۲۰۰۲ درصد و نسبت به مدت مشابه سال قبل (آذر ۹۸ نسبت به آذر ۹۷)، ۲۸۰۲ درصد افزایش نشان می‌دهد.حجم پول در این دوره ۳۶۳۴۰۸ هزار میلیارد ریال یا ۳۸۰۶ درصد افزایش نسبت به آذرماه سال قبل بوده و حجم شبه‌پول نیز با ۲۴۰۹ درصد رشد، ۱۸۹۸۸۰۳ هزار میلیارد ریال است.

کاهش ۳۸ هزار میلیاردتومانی بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی

● مجموع بدهی بانک‌ها و مؤسسات اعتباری به بانک مرکزی در آذرماه امسال به ۱۱۱ هزار و ۳۹۰ میلیارد تومان رسیده که نسبت به آذرماه سال گذشته ۳۸ هزار و ۴۰۰ میلیارد تومان؛ یعنی بالغ بر ۲۵۰۶ درصد کاهش یافته است.به گزارش فارس، بر اساس آمارهای بانک مرکزی از متغیرهای پولی و بانکی در پایان آذرماه، دارایی‌های خارجی بانک مرکزی در پایان این ماه به ۴۹۴ هزار و ۵۱۰ میلیارد تومان رسیده که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۳۰۹ درصد و در مقایسه با اسفندماه سال گذشته ۶۰۳ درصد رشد داشته است.بدهی بخش دولتی به بانک مرکزی با ۱۶۰۲ درصد افزایش در ۹ ماهه امسال و رشد ۵۷۰۲ درصدی در یک سال منتهی به آذرماه به عدد ۱۱۱ هزار و ۳۳۰ میلیارد تومان رسیده است. بخش زیادی از این رشد بدهی در بازه ۱۲ ماهه منتهی به آذر ۹۸ مربوط به اجرای بند و تبصره ۵ قانون بودجه سال ۹۷ است که بر اساس آن بخشی از بدهی دولت به بانک‌ها با بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی تهات شد.بنابراین این میزان رشد بدهی، رشد واقعی بدهی دولت به بانک مرکزی نبوده و رشد واقعی صرفاً همان ۱۶ درصدی است که در ۹ ماهه امسال افزایش یافته است. البته دولت طبق قانون می‌تواند سه درصد از کل بودجه را از بانک مرکزی نتخواه دریافت کند. اما باید این مبلغ را تا پایان سال تسویه کند.یکی از اتفاقات مثبت رخ‌داده از خرده‌ماده‌تا آذر ۹۸ کاهش قابل‌توجه بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی است. بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی تا پایان سال گذشته به ۱۳۸ هزار و ۱۷۰ میلیارد تومان رسیده بود، در پایان آذرماه امسال تا ۱۱۱ هزار و ۳۹۰ میلیارد تومان افت کرده است؛ یعنی در این مدت ۲۶ هزار و ۷۸۰ میلیارد تومان از حجم بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی کاسته شده است.حجم بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی در پایان آذرماه سال گذشته به ۱۴۹ هزار و ۷۹۰ میلیارد تومان رسیده بود که با این حساب بدهی بانک‌ها در یک سال منتهی به آذرماه امسال ۳۸ هزار و ۴۰۰ میلیارد تومان کاهش یافته است.سپرده بانک‌ها و مؤسسات اعتباری نزد بانک مرکزی ۲۵۱ هزار و ۲۸۰ میلیارد تومان است که از این میزان ۳۳۷ هزار و ۶۴۰ میلیارد تومان سپرده قانونی و ۱۲ هزار و ۶۴۰ میلیارد تومان سپرده دیداری بانک‌هاست. سپرده قانونی در یک سال منتهی به آذرماه ۳۰۵ درصد رشد داشته است، مانده سپرده بخش دولتی نزد بانک مرکزی معادل ۸۶ هزار و ۶۵۰ میلیارد تومان است که در دوره یک‌ساله منتهی به آذر ۵۰۰۶ درصد و در ۹ ماهه امسال ۳۰۱۰ درصد افزایش یافته است.در بخش بدهی بانک مرکزی به بانک مرکزی، بدهی بانک‌های تجاری به بانک مرکزی معادل چهار هزار و ۳۴۰ میلیارد تومان است که نسبت به آذرماه سال قبل ۲۱۰۳ درصد افزایش نشان می‌دهد. اما بدهی بانک‌های دولتی تخصصی به بانک مرکزی با چهار درصد کاهش به ۴۴ هزار و ۹۵۰ میلیارد تومان رسیده است و بدهی بانک‌های غیردولتی، خصوصی و مؤسسات اعتباری به ۶۰ هزار و ۱۰۰ میلیارد تومان کاهش یافته است. درواقع بدهی این بانک‌ها به بانک مرکزی ۲۷ هزار و ۳۸۰ میلیارد تومان (۳۸۰۲ درصد) افت داشته است.بدهی بانک‌های غیردولتی، خصوصی و مؤسسات اعتباری در مجموع از سال ۹۳ تا سال گذشته همواره روند صعودی داشته است. حجم کل سپرده‌های بخش غیردولتی نزد بانک‌ها و مؤسسات اعتباری معادل دو هزار و ۲۰۹ هزار و ۵۲۰ میلیارد تومان است که نسبت به آذرماه سال گذشته ۲۸۰۵ درصد و در ۹ ماهه امسال ۲۰۰۹ درصد رشد داشته است.اما در مقابل مانده تسهیلات اعطایی که با عنوان بدهی بخش غیردولتی درج شده، ۱۴۴۰ هزار و ۵۰ میلیارد تومان درج شده است.

مصارف شرکت‌های دولتی را به خود اختصاص داده‌اند. همچنین ۷۵ درصد مالیات مصوب شرکت‌های دولتی و ۷۴ درصد کل سود سهامین دولتی (شامل ۵۰ درصد سود ویژه و سود سهام سهم دولت) مربوط به شرکت‌های یادشده است. در زمینه عملکرد بودجه‌ای شرکت‌های دولتی، بالاتر‌بودن ارقام عملکردی درآمد و هزینه‌های این شرکت‌ها از ارقام مصوب درخو ر توجه است؛ به‌طوری‌که مقایسه ارقام عملکرد و مصوب هزینه‌های این شرکت‌ها حاکی از انحراف ۴۶درصدی این قلم در سال ۱۳۹۷ و انحراف ۶۶درصدی آن در شش‌ماهه سال ۱۳۹۸ است.درخصوص درآمدها نیز انحراف ۳۵درصدی در سال ۱۳۹۷ و ۵۰درصدی در شش‌ماهه سال ۱۳۹۸ شایان ذکر است. از سوی دیگر، عملکرد نسبت هزینه‌ها به هزینه‌های سرمایه‌ای شرکت‌های دولتی، به صورت معناداری بیشتر از ارقام مصوب بوده است. در حوزه واگذاری‌ها، ۵۲ درصد از منابع و مصارف شرکت‌های دولتی، بانک‌ها ومؤسسات انتفاعی وابسته به دولت در گروه سه فعالیت‌های اقتصادی قرار می‌گیرد و شرکت‌های مشمول ماده (۴) آیین‌نامه تشخیص و انطباق با سهم ۴۲درصدی از سرجمع منابع و مصارف، در رتبه دوم قرار می‌گیرند.معایز حاصل از واگذاری‌ها از پنج‌هزارو ۷۵ میلیارد تومان در قانون بودجه سال ۱۳۹۸ به ۱۱هزارو ۸۸۷ میلیارد تومان در لایحه بودجه سال ۱۳۹۹ افزایش یافته است(رشد ۱۲۴درصدی).بخش درخو ر توجهی از این افزایش، ناشی از افزایش ردیف منابع حاصل از واگذاری سهام، سهام‌الشکره، اموال، دارایی‌ها و حقوق مالی و نیروگاه‌های متعلق به دولت و مؤسسات و شرکت‌های دولتی وابسته و تابعه» است.بررسی عملکرد این ردیف در سال‌های گذشته نشان از تحقق بسیار پایین آن دارد (عملکرد ۹درصدی در سال ۱۳۹۵، سه‌درصدی در سال ۱۳۹۶، چهاردرصدی در سال ۱۳۹۷ و یک درصد عملکرد هشت‌ماهه در سال ۱۳۹۸). بنابراین این افزایش جای تأمل دارد.

راهکار پیشنهادی حل فساد: خصوصی سازی

از دیگر نکات درخو ر توجه در این حوزه، پیشنهاد حکمی برای استفاده از صندوق‌های سرمایه‌گذاری قابل معامله در بورس (ETF) برای خصوصی سازی (در تبصره ۸) - لایحه بودجه- است. به‌طور خلاصه می‌توان گفت

خصوصی سازی از طریق صندوق های ETF دارای ملاحظات متعددی است که می‌بایست به آنها توجه شود. مهم‌ترین این ملاحظات عبارت‌اند از:
۱. ملاحظات مربوط به حفظ کنترل دولت بر بنگاه‌های مشمول واگذاری
۲. ملاحظات مربوط به ایجاد یک ساختار جدید شبه‌دولتی
۳. ملاحظات مربوط به بازآرگردان این صندوق‌ها
۴. ملاحظات مربوط به فساد در فرآیند بازآرگردانی
۵. ملاحظات مربوط به ماهیت صندوق های ETF.

با عنایت به موارد فوق، باید گفت در صورت تصمیم بر استفاده از این صندوق‌ها جهت واگذاری بنگاه‌ها، می‌بایست ملاحظات فوق مورد توجه قرار گیرد. یک گزینه جایگزین در زمینه واگذاری بنگاه‌های مشمول واگذاری، استفاده از مکانیسم ثبت سفارش است. این سازوکار می‌تواند از ابتدا برای واگذاری مستقیم سهام از سوی دولت مورد استفاده قرار گیرد. به این معنا که افراد تقاضای خرید سهام، به همراه قیمت‌های پیشنهادی خود را ثبت کرده و طی مکانیسمی، سهام با قیمت‌های تعیین‌شده به متقاضیان واگذار می‌شود. در همین زمینه، برای ترغیب متقاضیان به خرید سهام مذکور، می‌توان در صورت نیاز، تخفیف‌هایی در نظر گرفت. همچنین به‌منظور گسترش مالکیت در سطح عموم مردم و جلوگیری از شکل‌گیری انحصار، می‌توان حداکثر میزان سهام قابل خرید را روی هر شخص یا به عبارت دیگر هر یک بورسی (اعم از حقیقی و حقوقی) را محدود و از پیش مشخص کرد.

هزینه‌های سبد معیشت کارگران حداقل ۶ میلیون تومان است

● دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران با اشاره به اینکه خط فقر در بین آحاد کارگران حدود هشت میلیون تومان است، گفت: اگر فقط بخواهیم هزینه‌های تأمین معیشت کارگران را بگوئیم، به حدود شش میلیون تومان با بحث مسکن و بهداشت برای یک زندگی چهارنفره نیاز است.هادی ابوی، دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران در گفت‌وگو با تسنیم، درباره توجه به سبد معیشت کارگران برای بررسی دستمزد سال ۹۹ گفت: نمایندگان کارگران از مفاد قانونی موضوع بیشتری نمی‌خواهند. در ماده ۴۱ قانون کار به اینکه دستمزد کارگران بر اساس چه مواردی تعیین شود، اشاره شده است. نمایندگان کارگران به دنبال این هستند که دستمزد به گونه‌ای تعیین شود که سبد معیشت زندگی کارگران تأمین شود.